

(רמט"ח מעמוד 67)

מציל את היהודים שנתפסים בטעות. זה הכל. יותר לא עושה דבר. מבריה טל-וויזיות ומקלט-רדיו ומתחלק בכסף עם הקצין שלי וזהו עיסקי הפרטי, שגם את הנחית מפירותיו.

— אני כבר לא מאמינה לך; אבל נחית שאתה לא עושה שום דבר. הרי זהו הר חטא שלך, זה שאתה לא עושה! אינך מבין?

— אולי — אמר אחי — אבל הבנים שלך והנכדים שלך יודו לי על כך. את יודעת מה זה שתהיה לנו מדינה חופשית מערבים? שלא לדבר על המדינות הר שונות.

אלמלא היתה זקוקה לו כדי להגשים את תוכניתה, היתה משליכה באותו רגע משהו בראשו.

— תפסיק — ביקשתי — לא רוצים לשמוע עוד את השקפותיך.

— אתה מוכן לעזור לי?

— לא — אמר אחי. — ולו אתה מוכן לתת את המכונית — היא הצביעה עלי — ואת מדי הנהג שלך?

— לא — אמר אחי — רק אם תגבנו אותם.

אחי נכנע. הוא אהב אותה מן ההתחלה. העריץ אותה על אומץ לבה. אלא שעתה הוא נכנע על חשבונות פחד וזל מתחת לקיבתי. שאני אעשה זאת? אני? ישמרני אלוהים.

אחי רכס את כפתוריו חולצתו.

— אחזור בערב — אמר — ובניתיים תכינו לכם את התוכנית. הודרו, כי עוד מעט לא יהיה לכם את מי להציל. ודעו לכם שאם תתפסו אעיד נגדכם, ואם תספ"רו שהצעתו לכם לגנוב את מכונית, אציחק לכם בפנים. יתר על כך, אם באמת תביאו איוה ערבי הביתה, אעזוב מיד את הדירה ואז אינני חושב שישאירו אתכם בשכונה הזאת. היא קרובה מדי לעיר הר עתיקה ולמלון מאו (מלון המלך דויד לש"עבר). כאשר יגרשו אתכם מן הדירה, מיד ימצא הערבוש.

— אויף תעודות והוא יופיע כבני. — את המחשב האלקטרוני אי אפשר לרמות.

— יש לי יחסים עם סיני אחד. — אוהו! — אמר אחי — גם את?

— זה שאשתו ילדה אצלנו בניחוח קיסרי.

— מהי דרגתו?

— הוא לא איש צבא. הוא עובד בהוינת המחשב של מירשם התושבים.

— אני רואה שהנחת את הדבר זמן רב. אשתי הניעה בראשה.

— הם באמת להוטים לשכב עם נשים לבנות — הוסיף בליגלוג.

— אני קורא אותך לסדר — הערתי כיושב-ראש בדיון הזה.

אשתי לא נעלבה. היא סקרה רגע את שנינו ואחר כך אמרה בנימה פשטנית:

— אשכב איתו כדי להשיג את מבוקשי. — מה? — אמרתי.

— כן — אמרה — לא יגרע ממך כזית. — לא רק שאני צריך לסכן את החיים שלי ואת חיידך, את מתכוונת עוד לשכב עם הפיסטוק הזה?

— פיסטוק? היה כינוי גנאי בפי העם לי-סיים. אני חושב כי מקור השם בנבט דמוי-הסיני-המוקן. בקצהו של אחד משני הצאי אגוזיהאומת, אחרי שפותחים אותו לשניים, לפני האכילה. אבא, זכורני, היה קורא להם יהודונים.

— אל תחשבי שזה יגמר כפעם אחת — העיר אחי.

הוא חבש את כובעו ויצא.

— את מטורפת, אשה מטורפת. צדיקה, לכל הרחות! — אמר לפני שטרק בדת. שמענו איך דיגל שתיים שלוש מדרגות בכל קפיצה ברדתו למטה. נשי-ארנו לבד.

— תמר — אמרתי בחרדה — אני חורש שלא נועדתי למעשים כאלה. את יודעת שאף פעם לא הייתי חייל. כשאני מתחיל לחשוב איך אני מתקרב במכונית הצבאית שלו למחסום, כבר עכשיו הכל מתחיל לרעד בתוכי. אעקוב את עצמי ביד. זה חסר תועלת.

— לא תעזור לי?

ראיתי מבע של יאוש בפניה. הושטתי את ידי אך היא דחתה אותי.

— אתה לא תעזור לי? אני לא מבין גנה, תמיד כל כך יפה הסברת לי פעם-מהחושב של הסינים. כל כך יפה ידעת

להוכיח את המשותף לכל בנייהאדם. אייפה כל הדיבורים האלה עכשיו.

— תמר — אמרתי; ובעצם לא היה לי מה לומר. מה יכולתי לומר? באמת האמנתי בדברים שהייתי מטיף להם.

— אם אני אדם חלש ופחדן — אמרתי באומץ לב — האם פירושו של דבר שאני משקר? אני לא משקר. אני באמת חושב שהדברים האלה נכונים. ערבים בשבילי הם בנייהאדם כמו היהודים. אפילו הסינים הם בנייהאדם בעיני. אבל אי-נני מסוגל לסכן למענם את חיי. כשאני רק מעלה בדעתי איך יתפסו אותי, איך יגררו אותי למיגרשה-סינים (מיגרשי-הרוסים לשעבר) וינסו להוציא ממני שם את שמות שותפי לפשע בעיניים, לפני שיחיתו את ראשי. מילא, שיתיה תקוע אחר כך על קלונס בין הקלונסאות. זה כבר לא יכאב.

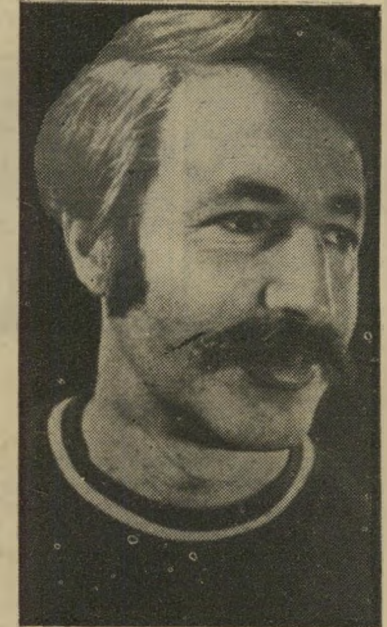
— לא אוכל להמשיך לחיות איתך — אמרה אשתי.

היא לא אמרה זאת כדי לקנטר אותי. היא הביטה בי במין מבט של כאב. כל

— את יודעת על הסליק?

— מה אתה חושב. אני עיוורת והרשתות חשבנו שלא הרגשת בשום דבר.

— שכחנו על המיטה. הקשבנו בדומיה לרחש כליירכב צבאיים שזחלו על הכביש מבית-לחם. הסינים בנו מחסני נשק ותחמושת עצומים סביב כל הכנסיות המקודשות לנצרות. שם ובעיר הפתיקה. האמריקאים ובעלי בריתם לא הפציצו את הרעיר אף פעם. גם אנחנו זכינו בחסות המיקדשים. תושבי חיפה, למשל, פגנו כבר לפני שנה מסביבות הגמל ואיווררית העשירה. פצצות האטום הטקטיות הקטנות והנקיות-מקרינה הרסו כבר פעמיים את הגמל ושהיה-תעופה ופעמיים בנום הסינים מחדש. הם היו באמת כמו גמלים. ההפצצות הראשונות הישהו את השמדת הערבים בצפון הארץ. משום שעדיין לא היה להם מספיק כוח-עבודה משלהם לבניה המחודשת הזאת. כך, בכל אופן, סיפר לאחי הקצין שלו. היה משהו בכל הדברים שאחי אמר לנו בצהריים. עם כל רגשיההתקוממות שחשתי לשמעם, כאשר יצאו מסוי, היתה בהם אמת. באמת שלא תהיה לנו בעיית מיעוטים בארץ, לכשי-תשותרר. אין ספק, כולנו חיות טורפות. כשהתעוררנו היה כבר חושך בחוץ. התעוררנו מקול צעדים והריקת המגעול בדת. אחי נכנס. הוא הביא חבילה קטנה רה בשק. עוד ייתפס פעם בעסקים מפוקפקים אלה. אשתי התעוררה גם היא וישבה על המיטה. הוא עמד רגע בפתח.

אורי אורלב תרנגולת-בית שהפכה בר

כך צעירה. כל כך נקיה ותמימה. עכשיו עמדה לעשות מעשה אשר בגללו יקרעה החיות הצהובות לגורים.

— אתה תלבש את המדים שלו. הדמיי יון בין שניכם מספיק כדי להטעות אותם. יהיה חושך. עם התעודות שלו לא יקרה לך שום דבר. תכניס את אחד הילדים האלה תחת המושב, כמו שהוא מבריה מקלטי טלוויזיה. לא תתפס.

— ואם יבדקו?

יבוא יום ויהיה עלי לתת דיניוחשבון על מעשי. חשבתי. אני, ההומניסט הדגול, פרופסור בן-דור. מה עשיתי כדי להציל את הערבים? האוכל לומר לזכותי שפתי דתי? שפחדתי מעינויים? שאני לא מת'אים? האנשים יודעים בדיוק מי עושה ומי רק מדבר. אשתי ירדה, תומנת את פניה בין כפות ידיה והשיער המפוזר גלש בין אצבעותיה למטה. הפחד, הפחד הנורא הזה.

— תעשה זאת? — שאלה.

— כן — אמרתי. — מחר. קודם אלך לקחת במעבדה קצת ציאנקלי. כי אם ית'פסו אותי, אתאבד.

— אתה עושה מזה דבר יותר מדי רציני וסרגי — אמרה — אתה תסע לשם, תקח את אחד הילדים ותביא הנה. תקח ילדה. שום דבר לא יקרה. רק שאצליח להוציא מן המחשב את האינפורמציה על מותה של מירי שלנו. אני לו שאנחנו יבדקו את הילדה ואיננו רוצים כי ידעו שהיא ילדה מאומצת ולא שלנו. גם אם לא יאמנו אולי יעזור לי. נוכל אפילו לשלוח אותה לבית-הספר.

— את תמימה תמר. ילשינו עלינו.

— מי ילשיך?

— הסרים שונאי ערבים כאן. בשכונה?

— אילו היינו יכולים לעבור למקום אחר...

— אולי אחי יעזור לנו לעבור — אמרתי — וכך יפטר מכולנו.

— אני מתעבת אותו ושכמותו. אתה יודע, לכל היותר נבנה קיר במעבר למח-סן ונפתח פתח דרך עליית הגג ושם נחייביא אותה. או אולי נחביא אותה בסליק של הנשק. נוכל לבלות עימה שם מפעם לפעם. או אפילו לצרף אליה עוד ילד. זה כבר אותו הסיכון, למות פעם או פעמיים. טוב, אל תבהל, לא אשלח אותך יו-תר. רק הפעם.

— את יודעת על הסליק?

— מה אתה חושב. אני עיוורת והרשתות חשבנו שלא הרגשת בשום דבר.

— שכחנו על המיטה. הקשבנו בדומיה לרחש כליירכב צבאיים שזחלו על הכביש מבית-לחם. הסינים בנו מחסני נשק ותחמושת עצומים סביב כל הכנסיות המקודשות לנצרות. שם ובעיר הפתיקה. האמריקאים ובעלי בריתם לא הפציצו את הרעיר אף פעם. גם אנחנו זכינו בחסות המיקדשים. תושבי חיפה, למשל, פגנו כבר לפני שנה מסביבות הגמל ואיווררית העשירה. פצצות האטום הטקטיות הקטנות והנקיות-מקרינה הרסו כבר פעמיים את הגמל ושהיה-תעופה ופעמיים בנום הסינים מחדש. הם היו באמת כמו גמלים. ההפצצות הראשונות הישהו את השמדת הערבים בצפון הארץ. משום שעדיין לא היה להם מספיק כוח-עבודה משלהם לבניה המחודשת הזאת. כך, בכל אופן, סיפר לאחי הקצין שלו. היה משהו בכל הדברים שאחי אמר לנו בצהריים. עם כל רגשיההתקוממות שחשתי לשמעם, כאשר יצאו מסוי, היתה בהם אמת. באמת שלא תהיה לנו בעיית מיעוטים בארץ, לכשי-תשותרר. אין ספק, כולנו חיות טורפות. כשהתעוררנו היה כבר חושך בחוץ. התעוררנו מקול צעדים והריקת המגעול בדת. אחי נכנס. הוא הביא חבילה קטנה רה בשק. עוד ייתפס פעם בעסקים מפוקפקים אלה. אשתי התעוררה גם היא וישבה על המיטה. הוא עמד רגע בפתח.

— אתה יודעת על הסליק?

— מה אתה חושב. אני עיוורת והרשתות חשבנו שלא הרגשת בשום דבר.

— שכחנו על המיטה. הקשבנו בדומיה לרחש כליירכב צבאיים שזחלו על הכביש מבית-לחם. הסינים בנו מחסני נשק ותחמושת עצומים סביב כל הכנסיות המקודשות לנצרות. שם ובעיר הפתיקה. האמריקאים ובעלי בריתם לא הפציצו את הרעיר אף פעם. גם אנחנו זכינו בחסות המיקדשים. תושבי חיפה, למשל, פגנו כבר לפני שנה מסביבות הגמל ואיווררית העשירה. פצצות האטום הטקטיות הקטנות והנקיות-מקרינה הרסו כבר פעמיים את הגמל ושהיה-תעופה ופעמיים בנום הסינים מחדש. הם היו באמת כמו גמלים. ההפצצות הראשונות הישהו את השמדת הערבים בצפון הארץ. משום שעדיין לא היה להם מספיק כוח-עבודה משלהם לבניה המחודשת הזאת. כך, בכל אופן, סיפר לאחי הקצין שלו. היה משהו בכל הדברים שאחי אמר לנו בצהריים. עם כל רגשיההתקוממות שחשתי לשמעם, כאשר יצאו מסוי, היתה בהם אמת. באמת שלא תהיה לנו בעיית מיעוטים בארץ, לכשי-תשותרר. אין ספק, כולנו חיות טורפות. כשהתעוררנו היה כבר חושך בחוץ. התעוררנו מקול צעדים והריקת המגעול בדת. אחי נכנס. הוא הביא חבילה קטנה רה בשק. עוד ייתפס פעם בעסקים מפוקפקים אלה. אשתי התעוררה גם היא וישבה על המיטה. הוא עמד רגע בפתח.

— אתה יודעת על הסליק?

— מה אתה חושב. אני עיוורת והרשתות חשבנו שלא הרגשת בשום דבר.

— שכחנו על המיטה. הקשבנו בדומיה לרחש כליירכב צבאיים שזחלו על הכביש מבית-לחם. הסינים בנו מחסני נשק ותחמושת עצומים סביב כל הכנסיות המקודשות לנצרות. שם ובעיר הפתיקה. האמריקאים ובעלי בריתם לא הפציצו את הרעיר אף פעם. גם אנחנו זכינו בחסות המיקדשים. תושבי חיפה, למשל, פגנו כבר לפני שנה מסביבות הגמל ואיווררית העשירה. פצצות האטום הטקטיות הקטנות והנקיות-מקרינה הרסו כבר פעמיים את הגמל ושהיה-תעופה ופעמיים בנום הסינים מחדש. הם היו באמת כמו גמלים. ההפצצות הראשונות הישהו את השמדת הערבים בצפון הארץ. משום שעדיין לא היה להם מספיק כוח-עבודה משלהם לבניה המחודשת הזאת. כך, בכל אופן, סיפר לאחי הקצין שלו. היה משהו בכל הדברים שאחי אמר לנו בצהריים. עם כל רגשיההתקוממות שחשתי לשמעם, כאשר יצאו מסוי, היתה בהם אמת. באמת שלא תהיה לנו בעיית מיעוטים בארץ, לכשי-תשותרר. אין ספק, כולנו חיות טורפות. כשהתעוררנו היה כבר חושך בחוץ. התעוררנו מקול צעדים והריקת המגעול בדת. אחי נכנס. הוא הביא חבילה קטנה רה בשק. עוד ייתפס פעם בעסקים מפוקפקים אלה. אשתי התעוררה גם היא וישבה על המיטה. הוא עמד רגע בפתח.

— אתה יודעת על הסליק?

— מה אתה חושב. אני עיוורת והרשתות חשבנו שלא הרגשת בשום דבר.

— שכחנו על המיטה. הקשבנו בדומיה לרחש כליירכב צבאיים שזחלו על הכביש מבית-לחם. הסינים בנו מחסני נשק ותחמושת עצומים סביב כל הכנסיות המקודשות לנצרות. שם ובעיר הפתיקה. האמריקאים ובעלי בריתם לא הפציצו את הרעיר אף פעם. גם אנחנו זכינו בחסות המיקדשים. תושבי חיפה, למשל, פגנו כבר לפני שנה מסביבות הגמל ואיווררית העשירה. פצצות האטום הטקטיות הקטנות והנקיות-מקרינה הרסו כבר פעמיים את הגמל ושהיה-תעופה ופעמיים בנום הסינים מחדש. הם היו באמת כמו גמלים. ההפצצות הראשונות הישהו את השמדת הערבים בצפון הארץ. משום שעדיין לא היה להם מספיק כוח-עבודה משלהם לבניה המחודשת הזאת. כך, בכל אופן, סיפר לאחי הקצין שלו. היה משהו בכל הדברים שאחי אמר לנו בצהריים. עם כל רגשיההתקוממות שחשתי לשמעם, כאשר יצאו מסוי, היתה בהם אמת. באמת שלא תהיה לנו בעיית מיעוטים בארץ, לכשי-תשותרר. אין ספק, כולנו חיות טורפות. כשהתעוררנו היה כבר חושך בחוץ. התעוררנו מקול צעדים והריקת המגעול בדת. אחי נכנס. הוא הביא חבילה קטנה רה בשק. עוד ייתפס פעם בעסקים מפוקפקים אלה. אשתי התעוררה גם היא וישבה על המיטה. הוא עמד רגע בפתח.

— אתה יודעת על הסליק?

— מה אתה חושב. אני עיוורת והרשתות חשבנו שלא הרגשת בשום דבר.

— שכחנו על המיטה. הקשבנו בדומיה לרחש כליירכב צבאיים שזחלו על הכביש מבית-לחם. הסינים בנו מחסני נשק ותחמושת עצומים סביב כל הכנסיות המקודשות לנצרות. שם ובעיר הפתיקה. האמריקאים ובעלי בריתם לא הפציצו את הרעיר אף פעם. גם אנחנו זכינו בחסות המיקדשים. תושבי חיפה, למשל, פגנו כבר לפני שנה מסביבות הגמל ואיווררית העשירה. פצצות האטום הטקטיות הקטנות והנקיות-מקרינה הרסו כבר פעמיים את הגמל ושהיה-תעופה ופעמיים בנום הסינים מחדש. הם היו באמת כמו גמלים. ההפצצות הראשונות הישהו את השמדת הערבים בצפון הארץ. משום שעדיין לא היה להם מספיק כוח-עבודה משלהם לבניה המחודשת הזאת. כך, בכל אופן, סיפר לאחי הקצין שלו. היה משהו בכל הדברים שאחי אמר לנו בצהריים. עם כל רגשיההתקוממות שחשתי לשמעם, כאשר יצאו מסוי, היתה בהם אמת. באמת שלא תהיה לנו בעיית מיעוטים בארץ, לכשי-תשותרר. אין ספק, כולנו חיות טורפות. כשהתעוררנו היה כבר חושך בחוץ. התעוררנו מקול צעדים והריקת המגעול בדת. אחי נכנס. הוא הביא חבילה קטנה רה בשק. עוד ייתפס פעם בעסקים מפוקפקים אלה. אשתי התעוררה גם היא וישבה על המיטה. הוא עמד רגע בפתח.

— אתה יודעת על הסליק?

— מה אתה חושב. אני עיוורת והרשתות חשבנו שלא הרגשת בשום דבר.

— שכחנו על המיטה. הקשבנו בדומיה לרחש כליירכב צבאיים שזחלו על הכביש מבית-לחם. הסינים בנו מחסני נשק ותחמושת עצומים סביב כל הכנסיות המקודשות לנצרות. שם ובעיר הפתיקה. האמריקאים ובעלי בריתם לא הפציצו את הרעיר אף פעם. גם אנחנו זכינו בחסות המיקדשים. תושבי חיפה, למשל, פגנו כבר לפני שנה מסביבות הגמל ואיווררית העשירה. פצצות האטום הטקטיות הקטנות והנקיות-מקרינה הרסו כבר פעמיים את הגמל ושהיה-תעופה ופעמיים בנום הסינים מחדש. הם היו באמת כמו גמלים. ההפצצות הראשונות הישהו את השמדת הערבים בצפון הארץ. משום שעדיין לא היה להם מספיק כוח-עבודה משלהם לבניה המחודשת הזאת. כך, בכל אופן, סיפר לאחי הקצין שלו. היה משהו בכל הדברים שאחי אמר לנו בצהריים. עם כל רגשיההתקוממות שחשתי לשמעם, כאשר יצאו מסוי, היתה בהם אמת. באמת שלא תהיה לנו בעיית מיעוטים בארץ, לכשי-תשותרר. אין ספק, כולנו חיות טורפות. כשהתעוררנו היה כבר חושך בחוץ. התעוררנו מקול צעדים והריקת המגעול בדת. אחי נכנס. הוא הביא חבילה קטנה רה בשק. עוד ייתפס פעם בעסקים מפוקפקים אלה. אשתי התעוררה גם היא וישבה על המיטה. הוא עמד רגע בפתח.

— אתה יודעת על הסליק?

— מה אתה חושב. אני עיוורת והרשתות חשבנו שלא הרגשת בשום דבר.

— שכחנו על המיטה. הקשבנו בדומיה לרחש כליירכב צבאיים שזחלו על הכביש מבית-לחם. הסינים בנו מחסני נשק ותחמושת עצומים סביב כל הכנסיות המקודשות לנצרות. שם ובעיר הפתיקה. האמריקאים ובעלי בריתם לא הפציצו את הרעיר אף פעם. גם אנחנו זכינו בחסות המיקדשים. תושבי חיפה, למשל, פגנו כבר לפני שנה מסביבות הגמל ואיווררית העשירה. פצצות האטום הטקטיות הקטנות והנקיות-מקרינה הרסו כבר פעמיים את הגמל ושהיה-תעופה ופעמיים בנום הסינים מחדש. הם היו באמת כמו גמלים. ההפצצות הראשונות הישהו את השמדת הערבים בצפון הארץ. משום שעדיין לא היה להם מספיק כוח-עבודה משלהם לבניה המחודשת הזאת. כך, בכל אופן, סיפר לאחי הקצין שלו. היה משהו בכל הדברים שאחי אמר לנו בצהריים. עם כל רגשיההתקוממות שחשתי לשמעם, כאשר יצאו מסוי, היתה בהם אמת. באמת שלא תהיה לנו בעיית מיעוטים בארץ, לכשי-תשותרר. אין ספק, כולנו חיות טורפות. כשהתעוררנו היה כבר חושך בחוץ. התעוררנו מקול צעדים והריקת המגעול בדת. אחי נכנס. הוא הביא חבילה קטנה רה בשק. עוד ייתפס פעם בעסקים מפוקפקים אלה. אשתי התעוררה גם היא וישבה על המיטה. הוא עמד רגע בפתח.

— אתה יודעת על הסליק?

— מה אתה חושב. אני עיוורת והרשתות חשבנו שלא הרגשת בשום דבר.

— שכחנו על המיטה. הקשבנו בדומיה לרחש כליירכב צבאיים שזחלו על הכביש מבית-לחם. הסינים בנו מחסני נשק ותחמושת עצומים סביב כל הכנסיות המקודשות לנצרות. שם ובעיר הפתיקה. האמריקאים ובעלי בריתם לא הפציצו את הרעיר אף פעם. גם אנחנו זכינו בחסות המיקדשים. תושבי חיפה, למשל, פגנו כבר לפני שנה מסביבות הגמל ואיווררית העשירה. פצצות האטום הטקטיות הקטנות והנקיות-מקרינה הרסו כבר פעמיים את הגמל ושהיה-תעופה ופעמיים בנום הסינים מחדש. הם היו באמת כמו גמלים. ההפצצות הראשונות הישהו את השמדת הערבים בצפון הארץ. משום שעדיין לא היה להם מספיק כוח-עבודה משלהם לבניה המחודשת הזאת. כך, בכל אופן, סיפר לאחי הקצין שלו. היה משהו בכל הדברים שאחי אמר לנו בצהריים. עם כל רגשיההתקוממות שחשתי לשמעם, כאשר יצאו מסוי, היתה בהם אמת. באמת שלא תהיה לנו בעיית מיעוטים בארץ, לכשי-תשותרר. אין ספק, כולנו חיות טורפות. כשהתעוררנו היה כבר חושך בחוץ. התעוררנו מקול צעדים והריקת המגעול בדת. אחי נכנס. הוא הביא חבילה קטנה רה בשק. עוד ייתפס פעם בעסקים מפוקפקים אלה. אשתי התעוררה גם היא וישבה על המיטה. הוא עמד רגע בפתח.

— אתה יודעת על הסליק?

— מה אתה חושב. אני עיוורת והרשתות חשבנו שלא הרגשת בשום דבר.

— שכחנו על המיטה. הקשבנו בדומיה לרחש כליירכב צבאיים שזחלו על הכביש מבית-לחם. הסינים בנו מחסני נשק ותחמושת עצומים סביב כל הכנסיות המקודשות לנצרות. שם ובעיר הפתיקה. האמריקאים ובעלי בריתם לא הפציצו את הרעיר אף פעם. גם אנחנו זכינו בחסות המיקדשים. תושבי חיפה, למשל, פגנו כבר לפני שנה מסביבות הגמל ואיווררית העשירה. פצצות האטום הטקטיות הקטנות והנקיות-מקרינה הרסו כבר פעמיים את הגמל ושהיה-תעופה ופעמיים בנום הסינים מחדש. הם היו באמת כמו גמלים. ההפצצות הראשונות הישהו את השמדת הערבים בצפון הארץ. משום שעדיין לא היה להם מספיק כוח-עבודה משלהם לבניה המחודשת הזאת. כך, בכל אופן, סיפר לאחי הקצין שלו. היה משהו בכל הדברים שאחי אמר לנו בצהריים. עם כל רגשיההתקוממות שחשתי לשמעם, כאשר יצאו מסוי, היתה בהם אמת. באמת שלא תהיה לנו בעיית מיעוטים בארץ, לכשי-תשותרר. אין ספק, כולנו חיות טורפות. כשהתעוררנו היה כבר חושך בחוץ. התעוררנו מקול צעדים והריקת המגעול בדת. אחי נכנס. הוא הביא חבילה קטנה רה בשק. עוד ייתפס פעם בעסקים מפוקפקים אלה. אשתי התעוררה גם היא וישבה על המיטה. הוא עמד רגע בפתח.

— אתה יודעת על הסליק?

— מה אתה חושב. אני עיוורת והרשתות חשבנו שלא הרגשת בשום דבר.

— שכחנו על המיטה. הקשבנו בדומיה לרחש כליירכב צבאיים שזחלו על הכביש מבית-לחם. הסינים בנו מחסני נשק ותחמושת עצומים סביב כל הכנסיות המקודשות לנצרות. שם ובעיר הפתיקה. האמריקאים ובעלי בריתם לא הפציצו את הרעיר אף פעם. גם אנחנו זכינו בחסות המיקדשים. תושבי חיפה, למשל, פגנו כבר לפני שנה מסביבות הגמל ואיווררית העשירה. פצצות האטום הטקטיות הקטנות והנקיות-מקרינה הרסו כבר פעמיים את הגמל ושהיה-תעופה ופעמיים בנום הסינים מחדש. הם היו באמת כמו גמלים. ההפצצות הראשונות הישהו את השמדת הערבים בצפון הארץ. משום שעדיין לא היה להם מספיק כוח-עבודה משלהם לבניה המחודשת הזאת. כך, בכל אופן, סיפר לאחי הקצין שלו. היה משהו בכל הדברים שאחי אמר לנו בצהריים. עם כל רגשיההתקוממות שחשתי לשמעם, כאשר יצאו מסוי, היתה בהם אמת. באמת שלא תהיה לנו בעיית מיעוטים בארץ, לכשי-תשותרר. אין ספק, כולנו חיות טורפות. כשהתעוררנו היה כבר חושך בחוץ. התעוררנו מקול צעדים והריקת המגעול בדת. אחי נכנס. הוא הביא חבילה קטנה רה בשק. עוד ייתפס פעם בעסקים מפוקפקים אלה. אשתי התעוררה גם היא וישבה על המיטה. הוא עמד רגע בפתח.

— אתה יודעת על הסליק?

— מה אתה חושב. אני עיוורת והרשתות חשבנו שלא הרגשת בשום דבר.

— שכחנו על המיטה. הקשבנו בדומיה לרחש כליירכב צבאיים שזחלו על הכביש מבית-לחם. הסינים בנו מחסני נשק ותחמושת עצומים סביב כל הכנסיות המקודשות לנצרות. שם ובעיר הפתיקה. האמריקאים ובעלי בריתם לא הפציצו את הרעיר אף פעם. גם אנחנו זכינו בחסות המיקדשים. תושבי חיפה, למשל, פגנו כבר לפני שנה מסביבות הגמל ואיווררית העשירה. פצצות האטום הטקטיות הקטנות והנקיות-מקרינה הרסו כבר פעמיים את הגמל ושהיה-תעופה ופעמיים בנום הסינים מחדש. הם היו באמת כמו גמלים. ההפצצות הראשונות הישהו את השמדת הערבים בצפון הארץ. משום שעדיין לא היה להם מספיק כוח-עבודה משלהם לבניה המחודשת הזאת. כך, בכל אופן, סיפר לאחי הקצין שלו. היה משהו בכל הדברים שאחי אמר לנו בצהריים. עם כל רגשיההתקוממות שחשתי לשמעם, כאשר יצאו מסוי, היתה בהם אמת. באמת שלא תהיה לנו בעיית מיעוטים בארץ, לכשי-תשותרר. אין ספק, כולנו חיות טורפות. כשהתעוררנו היה כבר חושך בחוץ. התעוררנו מקול צעדים והריקת המגעול בדת. אחי נכנס. הוא הביא חבילה קטנה רה בשק. עוד ייתפס פעם בעסקים מפוקפקים אלה. אשתי התעוררה גם היא וישבה על המיטה. הוא עמד רגע בפתח.

— אתה יודעת על הסליק?

— מה אתה חושב. אני עיוורת והרשתות חשבנו שלא הרגשת בשום דבר.

— שכחנו על המיטה. הקשבנו בדומיה לרחש כליירכב צבאיים שזחלו על הכביש מבית-לחם. הסינים בנו מחסני נשק ותחמושת עצומים סביב כל הכנסיות המקודשות לנצרות. שם ובעיר הפתיקה. האמריקאים ובעלי בריתם לא הפציצו את הרעיר אף פעם. גם אנחנו זכינו בחסות המיקדשים. תושבי חיפה, למשל, פגנו כבר לפני שנה מסביבות הגמל ואיווררית העשירה. פצצות האטום הטקטיות הקטנות והנקיות-מקרינה הרסו כבר פעמיים את הגמל ושהיה-תעופה ופעמיים בנום הסינים מחדש. הם היו באמת כמו גמלים. ההפצצות הראשונות הישהו את השמדת הערבים בצפון הארץ. משום שעדיין לא היה להם מספיק כוח-עבודה משלהם לבניה המחודשת הזאת. כך, בכל אופן, סיפר לאחי הקצין שלו. היה משהו בכל הדברים שאחי אמר לנו בצהריים. עם כל רגשיההתקוממות שחשתי לשמעם, כאשר יצאו מסוי, היתה בהם אמת. באמת שלא תהיה לנו בעיית מיעוטים בארץ, לכשי-תשותרר. אין ספק, כולנו חיות טורפות. כשהתעוררנו היה כבר חושך בחוץ. התעוררנו מקול צעדים והריקת המגעול בדת. אחי נכנס. הוא הביא חבילה קטנה רה בשק. עוד ייתפס פעם בעסקים מפוקפקים אלה. אשתי התעוררה גם היא וישבה על המיטה. הוא עמד רגע בפתח.

— אתה יודעת על הסליק?

— מה אתה חושב. אני עיוורת והרשתות חשבנו שלא הרגשת בשום דבר.

— שכחנו על המיטה. הקשבנו בדומיה לרחש כליירכב צבאיים שזחלו על הכביש מבית-לחם. הסינים בנו מחסני נשק ותחמושת עצומים סביב כל הכנסיות המקודשות לנצרות. שם ובעיר הפתיקה. האמריקאים ובעלי בריתם לא הפציצו את הרעיר אף פעם. גם אנחנו זכינו בחסות המיקדשים. תושבי חיפה, למשל, פגנו כבר לפני שנה מסביבות הגמל ואיווררית העשירה. פצצות האטום הטקטיות הקטנות והנקיות-מקרינה הרסו כבר פעמיים את הגמל ושהיה-תעופה ופעמיים בנום הסינים מחדש. הם היו באמת כמו גמלים. ההפצצות הראשונות הישהו את השמדת הערבים בצפון הארץ